

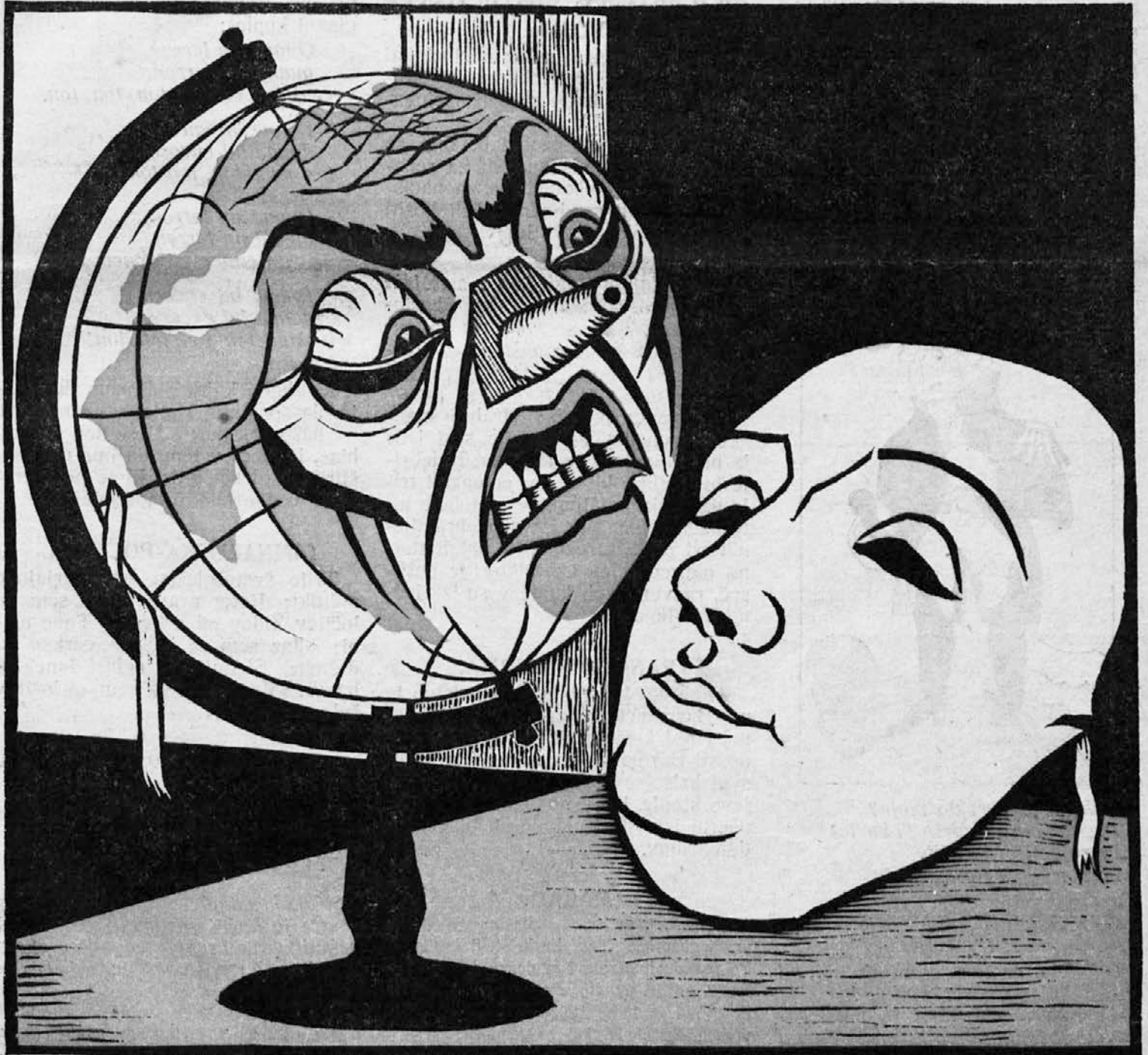

TOPI • LISTI

LETO I. LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO ŠTEV. 23.

Tek. račun pri Ljubljanski kred. banki, podr. Maribor št. 11.258. Naročnina: četrtnetno din 9.—, polletno 16.—, celoletno 30.—.

In če z obličja masko snameš ...

Prihodnja številka izide v četrtek, dne 16. februarja in sicer 24., t. j. zadnja številka prvega letnika »Toti lista«. — Prosimo cenjene naročnike, ki so z naročnino v zaoznanju, da jo nakažejo na naš čekovni račun.

ANTITOTITOM!

Zlobni jeziki — lahko bi jih imenovali »antitotiti« — še vedno govorijo, da bo »Toti list« zmrznil. Pa se motijo! Nekateri zopet upajo, da mu v kratkem zmanjka gradiva. Tudi ti so v strahoviti zmoti. Vedite, da izhaja »Toti list« v Mariboru; neumnosti tu ne bo nikoli primanjkovalo. No, in če tudi nanesse kedaj slučaj, da nam Maribor ne bi nudil potrebnega materijala, posežemo malo po naši lepi Sloveniji. Nemožne je, da bi v vsej Sloveniji ničesar primernege ne zasledili! Če pa bi slučajno — pa to je skoraj nemogoče — tudi v vsej Sloveniji iskanega ne našli, se pač ozremo po širni naši mili Jugoslaviji. Stavim glavo, ni dneva, ki bi ne prinesel vsaj ene poštene zadevice za naš list.

Če pa pogledamo malce preko naših meja, gospoda, pričnemo lahko izdajati kar humoristični dnevnik.

Skepsa torej nikakor ni opravičljiva.

Napoleon

Kakšno je poreklo moje?
Prah sem in pepel! Tako je!
In najboljše naredite,
če kar v miru me pustite.

GAIUS JULIUS CAESAR — IZ PRLEKIJE!

Odločno protestiramo, da bi bil Gaius Julius Caesar Latince! On je sicer živel med Latinci, bil pa je rodom iz Prlekije! Evo dokaza: *Tota Gallia in tempore Caesaris erat divisa in partes tres...*

Čiste rase

*Le čiste rase radi bi imeli,
le stoođotne nordijske Germane,
le polnokrvne prave Prairane
kot v šumah, stepah so nekoč živeli.*

*Bi bistre Arijece si le želeli
in dolgoglave klasične Turane,
rumenopolte, škilaste Japane —
a žide vse bi s kožo vred pojeli.*

*K življenju novemu zdaj bomo vstali,
obličje zemlje bomo spremenili
in rasnočisto znamenje ji dali.*

*A žal, da smo medtem že pozabili,
da so ljudje se od nekdaj mešali.
Le za stotisoč let smo se zmotili.*
V. T.

CILJI ŠPANSKE DRŽAVLJANSKE VOJNE.

V Španiji prodirajo nacionalisti proti Barceloni, republikanci pa proti Cordovi. Ko bodo zasedli nacionalisti vse republikansko ozemlje, republikanci pa vse nacionalistično, se bodo proglasili nacionalisti za republikance, republikanci pa za nacionaliste. Nato se bodo začeli boriti znova za svoje nove ideje.

Irci zadajejo Angležem v zadnjem času vedno več skrbi. Česte eksplozije, atentati itd. so krivi, da so Angleži nad vsem tem pošteno — Iritirani.

Salamanca poroča: Hrabre španske nacionalistične divizije, sestojee iz prostovoljcev iz Maroka, Kalabrije in Sicilije, ki so jim pomagali trije navarski bataljoni, so potisnile internacionalne čete iz vseh obrambnih črt pred Barcelono in sploh stalno napredujejo. Ujetnikov je pettisoč, razven dveh letalcev so izključno Katalonci.

RANGOON. BURMA.

Angleško kolonialno gospodstvo je pri Burmancih nenavadno priljubljeno. Pred kratkim je hotel čisto preprosti Burmanec guvernerju podariti svoj kris (zavito bodalo). Guvernerjevo stanje je resno. Zdravnikom je včeraj izjavil: Kolonije so blagoslov domačinov.

MAKAO.

Bogat trgovec se je peljal na letovanje na Semmering. Tam imajo tudi igranico. Po par dneh brzozavi svojemu družabniku: Pošli mi 10.000 din. Po dveh dneh spet: Pošli mi še 15.000 din. Po tretji brzozavki vpraša družabnik, kaj pa kupuješ?

Trgovec brzozavi nazaj:
Na dva osem, na tri pa sedem.

Daladier — pisatelj in komponist operete

Francoski ministrski predsednik Daladier, čigar ime nas tako lepo spominja na besede, kakor holadrija, holadro in podobno, se je po zadnjih vesteh posvetil pisanju operete, ki je tragikomična, pa še ni dovršena. Tudi glasbo je napisal sam in melodije so bojda zelo poskočne. Vsebina je na kratko tale: Prijazni gospod Chamdal gre na sprehod, kjer sreča drugega, nič manj prijaznega gospoda, pa mu prepusti radi prijaznosti, džentlemenstva in ljubelega miru vse, kar ima pri sebi in na sebi: denarnico, suknjo, hlače, nazadnje pa še ženo in celo ljubico. Dejanje je bojda zelo napeto in zabavno. Za čitatelje, ki razumejejo pristno francoščino, citiramo tukaj glavni kuplet:

*Quand un larron,
quand un larron,
veut ton veston, ton, ton, ton.*

*Donne lui encore
donne lui encore
ton pantalon, lon lon, lon!*

*Quand un larron,
quand un larron,
veut ta Ninon, non, non, non.*

*Donne lui encore
donne lui encore
ta Madelon, lon, lon, lon!
i. t. d.*

Živahno, kajne? Poznavalci trdijo, da spominja kuplet v enem oziru na našo prleško: »Dere sen ja mali bia«, in sicer v tem, da ima najmanj štirinajstdeset kitic, ki se po potrebi še vedno lahko nadaljujejo.

GIMNAZIJSKA POLITIKA.

Trije šestošolci se pogovarjajo o politiki: Peter pravi: »Jaz sem za ločitev Židov od arijcev.« Tone meni: »Jaz sem za ločitev cerkve od države.« Slednjič se oglasi Janez in izjavi: »Vesta, jaz pa sem za ločitev šole od pouka.«

DVA DUNAJČANA SE POGOVARJATA:

»Politika nekaterih ljudi v Evropi mi je docela nerazumljiva.«

»Veš, to je takozvana zidna politika.«

»Zakaj zidna?«

»Če jo hočeš razumeti, se moraš nekolikokrat krepko zaleteti z glavou v zid... da postaneš malo bebast.«

Pokojni cesar Franc Jožef je ustrelil v Ischlu orla. Ob povratku na Dunaj si ga je podrobno ogledal. »Vraga, kje ima pa drugo glavo?!« vzklikne začuden.

Na ledeni plošči

V Mariboru je neki deček skočil na ledeno ploščo, ki je plavala po Dravi in se prepeljal na njej na drugi breg. Le zakaj?

Nekateri trde, da je hotel nazorno pokazati potrebo novega mosta v Mariboru. Drugi menijo, da je dečko računal na to, da ga bo z glavnega mosta opazovala množica ljudi in da

bo s tem ustavil promet ter kalil javni red in mir. Tretji so mnenja, da pripravlja mariborsko gledališče Wernerjevo dramo »Na ledeni plošči« in da je bila to samo reklama. Četrti pa trde z vso gotovostjo, da je deček skrajno pokvarjen in nevaren protidržaven element ter prevratniški duh, ki je hotel s svojim potovanjem na ledeni plošči izraziti svoje simpatije za Papaninovo polarno ekspedicijo in s tem za sovjetski režim.

»Totemu listu« pa se je posrečilo izvedeti, zakaj se je deček prepeljal preko Drave na ledeni plošči. — Hotel je priti suh na drugi breg.

Kaj je to?

Sred centra teče »avenija«, tam tudi največ je luči, ob robu je periferija, so blatne steze, luči ni ...

Sred centra je človeštvo fino, ki le izbrano govori, ob robu šmarnično pa vino kletvine, psovke le rodi ...

Sred centra človek te le boža hinavsko z roko in sladkó, ob robu ti ni varna koža, sred gozda te zakoljejo ...

Sred centra »Oštja, pej, kaj česte?« in »Te pa srečno!« govore, ob robu, kamorkoli greste, »du plejda Hound« le sliši se ...

Tak »rob« in »center«, vsak po svoje, širom sveta je slavnoznan, vse skupaj pa, kot pesem pojé, — »Jugoslovenski« je »Meran« —

POTREBEN BON-TON.

Feministični odsek nekega ženskega društva je priredil predavanje z naslovom: »Bon-ton v debati«.

Povsem razumljivo, da je to storilo žensko društvo. Moškim takega predavanja itak ni treba.

OBČESTVENA REKLAMA.

Prosvetno društvo iz Rajhenburga je prišlo gostovat v Maribor s »pretresljivo dramo v štirih dejanjih: Spiritisti«, kakor je bilo čitati na lepakih. In še to je bilo pisano na lepakih:

»Vsebina: grozota, tajne, obredi in žrtve občevalcev z duhovi.«

To je res svojstveno ameriansko-filmski način reklame za dramo farno-občestvenega pisatelja. Če bi tudi poklicno gledališče sledilo taki »občestveni« reklami, kakor to želijo nekaterniki, bi lahko brali na lepakih:

»Mariborsko Narodno gledališče priredi pretresljivo dramo v treh dejanjih: Kralj na Betajnovi. — Vsebina: hipnoza, dva mrtva, eden po nedolžnem obsojen, štefan vina in — zmaga pri ...

GLEDALIŠKA.

Ravnatelj gledališča je vedno prejemal pritožbe, da hodijo dame s klobuki k predstavam. Razmišljal je, kaj bi ukrenil, da bi nikogar ne razžalil. Po dolgem razmišljanju je dal obesiti v garderobi sledeči napis:

»Starejše dame, ki se bojijo prehlada, smejo s klobuki k predstavam.«

Danes imajo vse dame klobuke v garderobi.

Zajec

(Domača naloga.)

Zajec spada med živali. »Zajec« pravimo tudi nekaterim ljudem. Tako spadajo torej tudi nekateri ljudje med živali. Zajec ima štiri noge. Spredaj ima zajec glavo, kjer se nahajajo možgani, zadaj pa takozvan »izpuh«, kjer ni možganov. Pri nekaterih ljudeh ležita ta dva telesna dela baš nasprotno, kot pri zajcu. Zajec je zelo koristen za pašete in tudi za vsakodnevno hrano. Zajce streljajo strastni lovci. Moj oče je strasten lovec. V mesecu januarju je šel štirikrat na lov in ujel vsakikrat po dva mrtva zajca. Včeraj je dobila mama iz »Zadruga« račun za osem zajcev. Moj oče je rekel, da je to nesramnost. Nato se je napil. Vrnil se je domov ob peti uri zjutraj. Nato je moja mama z njim zelo glasno govorila v kuhinji. Drugo jutro je moral moj ljubljeni ata v Splošno bolnico. Tako, vidimo, so zajci v tesni zvezi s človeškim zdravjem.

Zajci so tudi potrebni za medsebojne obiske raznih prijateljev. Tedaj se sestajajo prijatelji-grajščaki, zajci, lovci, gonjači, lovski psi in novinarji. Zajci bežijo, psi za njimi, novinarji opazujejo, prijatelji pišó v graščinski kleti, gonjači pa streljajo mesto njih zajce. Če ustrelje gonjači 25 zajcev, napišejo potem časnikarji, da so jih prijatelji, ki so »sijajni strelci«, ustrelili — 250. Tako na prijateljskih lovih ustrelje na stotine zajcev, čeprav ni včasih niti stotin, niti zajcev, temveč so ustrelili mogoče kvečjemu le nekaj — kozlov ...

Tako vidimo, da so zajci včasih kozli, za novinarje pa — race ...

Iz tega je razvidno, da ni samo človek, temveč tudi zajec takšen, da nikoli ne veš, kaj pravzaprav je ...

ZAKAJ? ZATO!

Zakaj stoji Talija na zavesi mariborskega gledališča na studenških tleh?

Zato, ker je v Studencih šest gledaliških odrov, v Mariboru pa samo dva.

SE NE IZPLAČA.

Božo je posodil Jurčku deset dinarjev. Po treh mesecih se snideta slučajno v kavarni. Pogovarjata se dolgo o tem in onem. Medtem se spomni Jurček na svoj dolg, vzame iz žepa kovača, ga položi pred Boža na miza in reče: »Tu ti dam nazaj tvojih deset dinarjev.« Božo petišne novec vstran, zamahne z roko in pravi: »Kar obdrži si kovača. Radi take malenkosti se ne izplača, da bi spreminjal svoje mnenje o tebi.«

DOBER ZASLUŽEK.

Kupi si golobe: zjutraj jih prodaš, zvečer pa nazaj prifrčijo.

— Bližamo se koncu predpustnega časa in se to opaža na vsak korak: plesi vabijo, nekaterniki uničujejo krofe, da jim grozi radi krofov, krof počiti, neporočene ženske zavijajo čimdalje bolj oči, nerutinirani ljubimci nasedajo, za poroke pa se nastavljajo pred zakristijami kot v vojnem času za krušne karte. Naivnost ne izumira...

— Tudi kostanji padajo. Sekajo jih na debelo po mariborskih ulicah. Sence bo konec tam, sonce bo pritisakalo. Kdor ima masla na glavi, tod ne bo mogel več hoditi. Iz tega sledi, da bodo te ulice vnaprej čisto prazne...

— Za 35.000 milijonov alkoholnih pijač je pogoltnilo lani mariborsko žrelo. Žeja pa taka! Če bi bil Maribor samo za eno desetino tega žejen — kulture, bi lahko imeli namesto dosedanje barake, že pravo pravcato — gledališče...

— Koncert slovanske glasbe je tudi bil. Dirigent je moral priti iz Ljubljane. To še ni največje zlo. Včasih pride celo iz Ljubljane kaj pametnega. Dirigiral je Drago Šijanec. Najprej se je zgodil čudež, da je mesto v polni meri položilo svoj obolus na oltar kulture, ker je bil koncert poln. Nato pa se je zgodil drugi čudež, da je kultura v polni meri položila svoj obolus na oltar — mesta, ker so Šijancu v kovčegu importirane in na

koncertu zaslužene lovorjeve vence — trošarinili ljubljanski »iblajtarji«.

— »Pettauer Sportklub« razpošilja vabila za svojo zabavo. Mnenja smo, da je ptujski šport pol stoletja za ostalo našo provinco, in se ne smemo čuditi, da žive tam še v — Avstriji...

— »Glasbena matica« je dokazala, da poje letos bolje od lanskega leta. Ni čuda, saj so pevci letos eno leto starejši...

— Gasilci so dobili nove čelade. Iz Nemčije. Popolnoma iste, kot jih nosijo tamošnji požarniki. Novo geslo: »Eno prijateljstvo, ena požarna bramba, ena čelada!«

— Štatistika kaže, da smrtna kosa raste, rojstva pa padajo. Komu pa se zljubi prihajati na svet? Lahko se narodi nečiste pasme, pa bi ga takoj pognali nazaj...

— Včasih so ljudi gnali z orožniki na delo, danes pa se je zgodilo, da orožniki stražijo tiste objekte, kjer je nevarnost, da bi prišel kdo delat...

— Pisateljica Angela Vodetova je izdala knjigo »Spol in usoda«. »Slovenski delavec«, v ostalem zelo posrečen humorističen list, jo je po stari in lepi slovenski navadi seveda takoj krstil z najidealnejše smrdečo brozgo. Med drugim imenuje gospo tudi »cunja«. In vendar smo se učili, da je človek ustvarjen po — božji podobi!

— Nekakšen »Družabnik« je bil tako nepreviden in se je dotaknil »Totega lista« in njegove Goffje. Nato ni nič več rekel, v zid se je obrnil, noge je iztegnil in — umrl... Ker se je to že marsikomu ob dotiku s »Totim listom« zgodilo, priporočamo vsem trgovinam, da prodajajo »Toti list« namesto »Flita«, ker ugonablja sigurneje od njega in zajamčeno učinkovito sleherni — mrčes...

VLJUDNI POHOREC.

Neki Pohorec se je vračal pozno zvečer s sejma domov. V gozdu so ga napadli razbojniki in mu vzeli ves denar, potem so ga pa še slekli in nabili. Nesrečni Pohorec je pričel jokati in je vprašal:

»Zakaj me bijete, gospodje? Ali zato, ker sem vzel premalo denarja s seboj ali morda zato, ker so gospodje predolgo čakali na mene?«

PRI ZDRAVNIKU:

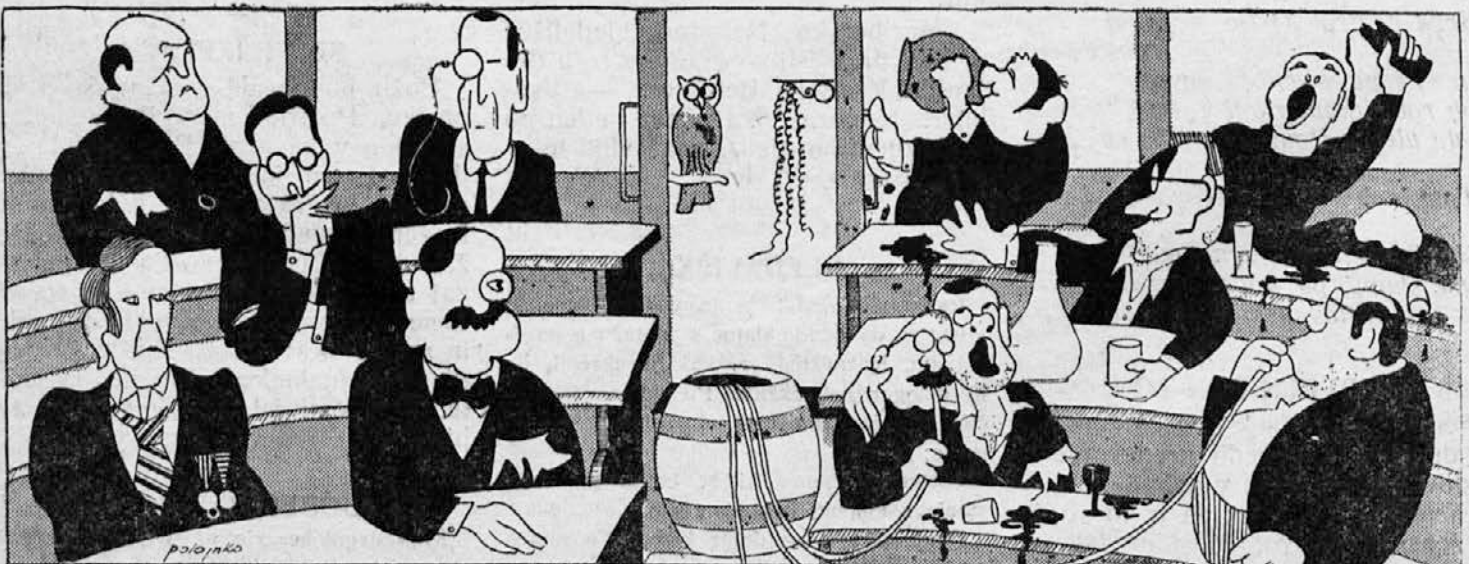
— Ali bi mogli plačati operacijo, če bi jo smatral za potrebno?

— Ali bi vi smatrali operacijo za potrebno, ako je jaz ne bi mogel plačati?

KAKO JE MORALIST HABUK POSTAL TEKAČ NA DOLGE PROGE.

Koncem prejšnjega stoletja je deloval v Mariboru vnet moralist, ki ni le zalezoval ljubavne parčke tja do vrha Kalvarije, ampak je tudi v parku prežal na sestanke. Ze dalj časa je stikal za nekim studentom in končno detektivski ugotovil, da se shaja v parku točno ob 7. z neko tipkarico. Habuk je v previdni razdalji obkroževal zaljubljeni, za ves ostali svet izgubljeni parček in nadalje ugotovil, da ljubimkujeta vedno na isti klopi. Petkrat se je prepričal, da grešita na isti klopi v znanem smrekovem gaju, šestič ju bo pa zasačil in ovdalil študenta. S triumfalnimi koraki se je šesti večer približal klopi, kjer je zopet pričakoval žrtev, posvetil z električno žepno svetilko — ali o groza! Pred njim ni zatrepetal preplašen študentek, ampak kvišku je planil nek mišičasti ključavničarski pomočnik s Pobrežja. Ko se je oproščal tesnega objema svoje Dulcineje, je Habuk, ki se je spustil v divji tek, prednjačil z nekaj metri, ipak ga je dohitel pomočnik tam pri Vinarski šoli, Habuka pošteno zboksal ter se vrnil v smrekov gaj. — Habuk pa je trdno sklenil, da ne bo nikoli več reševal v parku morale z žepno svetilko.

Kako si mali Janezek zamišlja abstinenco v Narodni skupščini

PLESNA SEZONA

Plesna sezona je na višku. Povsod sami plesi. Mlado in staro se zabava; zastavljavnice so polne. Poslali smo na ples našega objektivnega poročevalca. Mož nam je poročal dosti tega, čemur smo se sicer od srca smejali, priobčiti pa ne smemo.

Vztrajal pa je mož na tem, da zabeležimo vsaj prvi bežen njegov vtis ob prihodu v svečano okrašeno dvorano. Dejal je: »Tri različne tipe dam sem videl: prekrasno dekorirane, prešestno dekoltirane, pregrozno — deformirane...«

Iz Celja

Futuristična slika

Na dan, ko se je Celju izpolnila še zadnja želja in so hvaležni meščani postavili po vsem trgu pred kolodvorom spomenike zaslužnim in častnim meščanom, poslancem, županom in ministrom, je nadstrankarski odbor organiziral pregled in obhod po obnovljenem mestu. Ogromne tisočglave množice hvaležnih meščanov so krenile s cerkvenimi in posvetnimi dostojanstveniki na čelu po asfaltirani Mariborski cesti od bivše Krenove kasarne do pošte, kjer je del množice zavil pod razširjeni vijadukt in preko novega mosta čez Voglajno, po čedni in suhi Cesti na grad, kjer se je vršilo veliko zborovanje. Drugi del množice je krenil od pošte pred kolodvor in po asfaltirani tranzitni Kolenčevi in Vrvarski ulici čez novi most preko Savinje, ki je žuborela po zregulirani strugi ob preloženih železniški progih. Potem so se razlile množice po vsem mestu, ki je bilo vse v zastavah in cvetlicah in na vsakem trgu je igrala godba ve-sele koračnice. — Hvaležni Celjani so si ogledali krasno juridično palačo na mestu, kjer je stal nekoč Stari pisker. Na kraju, kjer se je nekoč porušila stara grofija in

pokopala pod seboj vse uslužbence in goste — od predsednika in drž. tožilca do paznikov in jetnikov — tu je bil krasno urejen trg. Ogledali so si še higijenične zapore, otroško zavetišče, novo policijsko poslopje, reformirano trgovsko šolo in novinarji so vse točno in vsak po svoje zabeležili. Nato so se hvaležni meščani na klic fanfar zllili pred magistrat, kjer je iz tisoč in tisoč grl zaoril svečani in hvaležni »Te Deum...«

NOVO IGRISČE SK JUGOSLAVIJE.

SK Jugoslavija je vložila na občini prošnjo, da ji ta odda v »štant« Trg Kralja Aleksandra. Občina je namreč klubu vzela prejšnje igrišče in ga dobro prodala. Po zanesljivih vesteh sta se v občinskem odboru storili dve stranki in je pričakovati, da bo SK Jugoslavija s predlogom prodrla. Trg pred kolodvorom nudi kolosalen teren in ima še to ugodnost, da bo pri vsakokratnem pomivanju ali poplavljanju odnesla voda z asfalta vse rekvizite nogometnih tekem.

Izpod Karavank

UPOKOJENA POLITIKA.

*Pod cesarjem komandant,
potem goreč politikant,
liberal in rdeč maršal
je delavstvu poveljeval.
Za Amsterdam ni nič več vnet
sokolsko godbo ljubi spet.*

*Z glasovi delavske večine
je bil minister trgovine,
gospoda pa ni več med nas,
kaj hod! bi k beračem v vas!*

NEKAJ NOVOLETNE BILANCE.

Krempljevka je imela nekaj žrtev, a ne razsaja več. Duhovi so se tudi pomirili. Lani jih je večkrat napadla nahuda in jih je hudo razganjalo, enkrat so se pa znašili tudi v slogi, ustanovili so vseslovansko ligo, a liga je kmalu legla in trdno zaspala. Padec nezakonskih rojstev pripisujejo strokovnjaki zagrajeni Hrenovici, kjer je marsikak Jeseničan prvič zadihal, a sedaj je zaplankana in posuta z ogljem in koksom, da je sneg izgubil vso deviško belino. So pa dekleta bolj varna.

POTRESOV

ne bo več, ker je umrl potresni mojster iz Gorij pri Bledu, prof. Belar. Učenjak je nekoč predaval o svoji znanosti in je mimogrede razložil tudi razliko med moškim in žensko: »Možu je dana možnost, da postane historičen, žena pa kvečjemu — historična.« Seveda se zgodi tudi narobe.

Iz galerije pisunov na visokem Gorenjskem

NAŠ JAKA.

*Z lepe Koroške je prišel,
denarcev dosti nam preštel,
iger mnogo je skoval
in vlog nešteto odigral,
nam dostikrat govoril je,
kakó se zmaju glava stre.*

MLADA — STARINARKA.

*Bedo predmestno je pokazala
in se na drugi breg je podala,
zdaj stare čase nam raziskuje,
grofe fužinske le opisuje.*

PRIDIGA.

Župnik: »Jaka, zakaj pa greš vedno iz cerkve kadar začnem pridigati.« — Jaka: »Ne zamerite, prečastiti: nočem motiti druge vernike.« — Župnik: »Kako to?« — Jaka: »Veste, kadar zaspim, začnem vedno glasno smrčati.«

»Gospod profesor vi ste natanko videli vlomilca; kakšen je bil?«

»Imam natančen popis. Na las je bil podoben Ramsesu II. iz šestnajste dinastije Faraonov.

Gradjanski — Ljubljana 6:0

Kaj trpela je »Ljubljana«!
Z žebliji bila je teptana.
Rezultat ta zanimiv
je zato opravičljiv.

Ko Gradjanski pr'ide v goste,
revanžirali se boste!
Kranjec, saj si sin planin!
V boj ponesel boš — cepin!!

Aretirani »Toti list«

»Poučna zgodba o nevoščljivosti.«

Ko kje gorela bi zavist,
bil že pepel bi »Toti list«,
ker pa zavist še ne gori,
šaljivec raste in živi;
le njega mladi kolporter
doživel majhen je malar.

Nekdo (prav res naj sram ga bo!)
ogrdil dečka je tako,
kot da bi njemu bil enak,
ki liste hodi krast na vlak,
ki dom, otroke zapusti
in se po svetu napoti.

Čeprav Kal'n pretkan je ptič,
ne zmami ga zablod hudič,
ves teden v šoli se uči,
potem v Ljubljano prihiti,
s seboj prinaša šalo, smeh —
Je za Ljubljano to že greh?

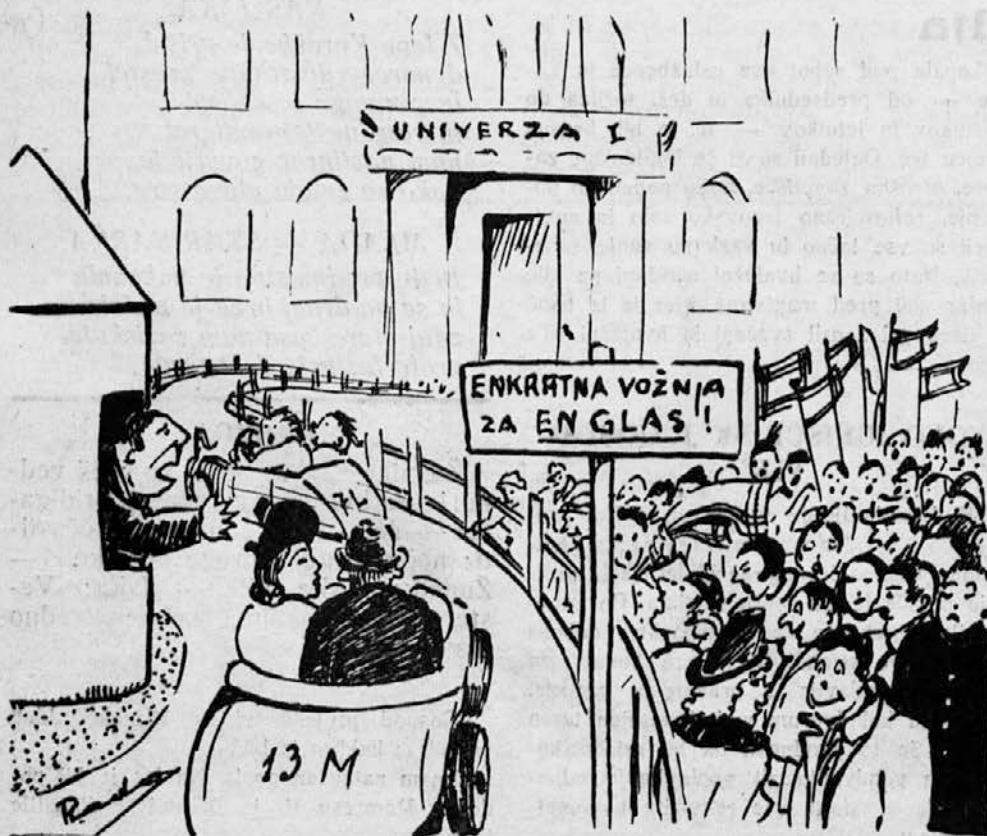
Kaj pijandura več velja,
kot žar otroškega srca,
ki vse bi dalo, da lepó
življenje staršem bi bilo?
Da bo nasičen denunciant,
Kal'n postal je — arestant.

Seveda le za eno noč,
potem pa hitro na pomoč,
Kal'na reševali smo
in zraven to spoznali smo:
Otrok, tak bister, čvrst in čist,
je svež in zdrav ko — »Toti list«.

Naj si zapomni ovaduh,
da svet ni slep in da ni gluhi!
Ko sam bo kdaj na pričniah spal,
naj ve, da kar je drugim dal,
mu vrnil časa je sodnik —
Za danes to! Sedaj — zapik!

EPIGRAM ZA PODEŽELJE.

Mrak, Mrak, Mrak
v podeželju kima,
Mrak, Mrak, Mrak
gledališče ima.
Mrakovo je gledališče
res kaj mračno prizorišče,
ki nas obdarilo bo
z mračno Mrakovo meglò.

Slabi vplivi velesejemskega zabavišča
v Ljubljani

Bilje brez žalosti...

Krijavelj bil je korenjak,
da malokdo je danes tak,
a tega vendar ni spoznal,
da svet bo kdaj na piskru stal.

Koleselj časa pač drvi
in tu in tam se kaj zgodi:
da vitki bi bili čez pas,
za to skrbi naš blagi čas.

Od severa na sončni jug
je dosti cest in dokaj strug,
a pisker eden le velja,
ki paša sam ga raji da.

Že z vzhoda v jetični zapad
je romal marsikak zaklad,
do pravih zemeljskih nebes
pa pelje le — en pisker res.

Imel Elija en je voz,
Krijavelj nikdar dvoje koz,
z edinim piskrom gnilih gob
Evropa leze v skupen grob.

Zato iz grl in iz ust
zapojmo ji za ta predpust:
»Naj bo že jarum ali jerum,
sklonimo glave v Eintopf-serum.«

LJUBEZEN.

Žena: »Ah, dragi, ali je še kaj lepšega na svetu kakor ljubezen?«

Mož: »Nič na vsem svetu! Kje pa je večerja?«

»Mama, ali pride misijonar v nebesa?«

»Gotovo.«

»Pride ljudožrec tudi v nebesa?«

»Kaj pa misliš, ta pa že ne!«

»In če misijonarja poje?«

NE VE.

Malec se odpelje v Zagreb in žena ga spremlja na kolodvor: »Ali mi boš zvest, ljubi možiček?«

Mož: »Oprosti, nisem nikak prerok...«

Moderna Saloma po svetu brez doma potika se kakor volkulja po hosti v pohotni sladkosti, v poletni norosti brez volje, brez čuta v roké iz rok roma.

Zdaj puhast galan, potlej sivkast filister, vmes kdo v uniformi, profesor, asesor je njene plesnjive ljubezni kompresor, kot kaže vremenov denarnih register.

V odmoru visoka še včasih je dama, za narod navdušena, umetnost podpira in pridno za novim se plenom ozira v bojazni, da končno ostala bo sama.

Na kožah ustrojenih suhih ljubimcev si gnezdo postelje in išče utehe, na tuja ramena váli svoje grehe, da ne uide ji milost ozimcev.

Po žilah se ogenj že trudno ohlaja in zarje mladosti preteče mrače se, poglede zastirajo medle zavese in v zbegano srce kesanje prihaja.

Tu s skrokanim glasom luetik prisega ji večno ljubezen in večno zvestobo, obraz jo spominja na groba trohno, ko v stiski še njemu na uslugo zdaj lega...

Roman brez naslova

Bela opojnost v ljubljanski perspektivi

Od »Ria« do »Dam-dama«
pozimi brozga sama,
pred pošto policaj
urejuje dirindaj.

Ozdravi srčno rano
ti tu in tam »Cincano«,
prav rad izprazni žep
prijateljev ti rep.

Če v blato padeš tu,
ostani brez strahu,
saj mož postave koj
te skrije v »Henrik« svoj.

Kdor pa je fant od fare,
se ogne take pare,
si smučiči nasadi
in z njimi odbrzi.

Iz »Ria« do »Daj-dama«
pospremi ga salama,
tam sportnik Sekula
še vermut ji doda.

V višine na planine,
kjer bele so brežine,
rad smukne kontrabant
še zal deklinški gvant.

Tam se pršič praši,
ljubezen tam gori,
potem pa slivovka
za vse odvezo da.

Naš človek pa ni tak,
je v športu korenjak,
kot vedno — tu sam svoj,
zavozi s smučmi v gnoj.

ZA BISTRE GLAVE.

1. Gospod Mihael Kobilica ima krasno stanovanje, lepo ženo in nadobudno hčerko. Kljub temu prebije večino dneva v kavarni. Zakaj?

I. Njegova hčerka se vadi za operno pevko.

2. Gospod Pipa se je vrnil ob dveh zjutraj s seje domov. Stopil je v spalnico in zagledal v zakonski postelji svojo ženo z neznanim kavalirjem? Ves prepaden jo je vprašal: »Kaj delaš, dušica?« Žena mu je odgovorila: »Saj sam vidiš, idiot!« — Še istega dne je vložil Pipa tožbo za ločitev zakona. Zakaj?

2. Ker mu je žena rekla, da je idiot.

3. Gospodu profesorju Pegi so izginila očala. Prebrskal je vse predale, pogledal pod mizo in posteljo, premetal knjige in zvezke, pretipal vse svoje žepke, a vse zaman. Šele po dveurnem iskanju jih je našel. Kje so bila očala gospoda profesorja?

3. Na nosu.

HVALA BOGU.

Župnik Čenča se je vozil s parnikom po razburkanem morju. Bil je zelo nervozen, kajti bal se je, da se bo zgodila kaka nesreča. Zato je šel k kapitanu in ga vprašal: »Ali je res nevarno?« »Še ne,« mu je odvrnil kapitan, »mornarji še vedno krepko preklinjajo.« Vedno bolj je valovilo morje, Zopet se je podal župnik k kapitanu in ga vprašal ves prestrašen: »Prosim, ali mornarji še vedno preklinjajo?« »Da,« se je zadrl kapitan. »Potem pa hvala Bogu, Mariji in vsem ljubim svetnikom,« je dejal župnik potolažen.

TVEGANO VPRAŠANJE.

Predsednik komisije na brucovskem izpitu: »Ali mi veste povedati klasičen primer obratnega sorazmerja?«

Kandidat? »Da, gospod rektor. Ko so vam bruci, ki so z Vašo pomočjo morali ponavljati svoj izpit, postavili spomenik za častne zasluge, je šla vsa reč skozi sledeče faze:

litje, obdelava, odkritje, ogledovanje, slavnostni govor, banket.

Toda spomnite se dneva, ko ste tvegali svoj skok v zakonski jarem — takrat je tekla stvar prav gotovo precej obratno...«

V času modernem...

MODERNI SOKRATES.

KUMAR

Spoznajaj samega sebe!

MODERNI DESCARTES.

KUMAR

Stradam, — torej sem!

Kdor bi se hotel lepote navžiti,
mora v nedeljo na Falo oditi.
V Grajsko gostilno takoj se podaj,
tam kaj občutil na zemlji boš raj.
Želodčne prijetnosti vse tam dobiš,
pri vinčku rujnem srce razvedriš.
V prijetnem veselju minil ti bo dan,
domov se povrnil boš ves razigran!

Se priporoča nova gostilničarka

»GRAJSKE GOSTILNE«
NA FALI.

SREČA.

Mirko: »Jaz te ljubim, jaz te strašno ljubim! Ali hočeš postati moja žena? — Toda čemu jokaš?«

Zora: »Od veselja. Še včeraj mi je rekla mama: Rada bi videla tistega osla, ki bi vzel tako kozo. No, in danes si prišel.«

Vsakoletni ples »Jadranske straže«
Jadranska noč v Mariboru

Sokolski dom, 11. II. 1939 • Narodne noše vlijudno vabljeni!